

לָמָּהּ בְּמִכּוֹת / אֵהוּד מְנוּר

יָלַד, מָה אֶתָּה מוֹכִיחַ?
לָמָּה דְּוָקָא בְּמִכּוֹת?
יָלַד, יָלַד, גַּם אֶתָּה עֲלוּל מָחָר לְבָבוֹת.

לְפַעֲמִים אָנִי יָכוֹל בְּשֶׁקֶט,
לְהִחַזֵּיר לוֹ בְּקִלּוֹת,
אִךְ זֹכֵר הֵיטֵב שְׁטוּב עֲדִין
לֹא צָמַח מֵאֲלִימוֹת!
כְּשֶׁאֲנִי חוֹזֵר כָּל יוֹם בְּצִהְרִים
אִז נִדְמָה לִי שֶׁאֲנִי חוֹלֵם
אֲרוּחָה טוֹבָה אוֹכֵל אַחַת וּשְׁתַּיִם
טוֹב לְהִיּוֹת בְּרִיא וְגַם שָׁלֵם.

יָלַד, מָה אֶתָּה מוֹכִיחַ?
לָמָּה דְּוָקָא בְּמִכּוֹת?
יָלַד, יָלַד, גַּם אֶתָּה עֲלוּל מָחָר לְבָבוֹת.

יָלַד, בּוֹא תִקְשִׁיב לִי רְגַע
דִּף חֲדָשׁ נִפְתַּח הַיּוֹם
יָלַד, יָלַד, תֵּן לִי יָד וְנַעֲשֶׂה שְׁלוֹם.

כְּשֶׁאֲנִי הוֹלֵךְ לְבֵית הַסֵּפֶר
לְפַעֲמִים אָנִי פוֹחֵד,
כִּי אָנִי אֶף פֶּעַם לֹא יוֹדֵעַ
לְקִרְאָת מָה אָנִי צוֹעֵד.
יֵשׁ תַּמִּיד אֶחָד,
שֶׁמְחַפֵּשׂ כָּל רְגַע
מִטָּרָה לְאַבְנִים וּלְחוּל.
יֵשׁ תַּמִּיד אֶחָד
שֶׁ"מֵת לְשֵׁים לִי רְגֵלִי"
וְחוֹשֵׁב שֶׁהוּא גְבוּר גְּדוֹל.

יָלַד, מָה אֶתָּה מוֹכִיחַ?
לָמָּה דְּוָקָא בְּמִכּוֹת?
יָלַד, יָלַד, גַּם אֶתָּה עֲלוּל מָחָר לְבָבוֹת.

וּבְהִפְסָקָה, בְּפִדּוּרְגָל
הַמְשַׁחֵק גּוֹעֵשׂ, רוֹעֵשׂ,
מִי שֶׁלֹּא מִצְלִיחַ מוּל הַשַּׁעַר
סֵתֵם בּוֹעֵט בְּמָה שֵׁיִשׁ.
יֵשׁ תַּמִּיד אֶחָד שְׂמֵאִים בְּכַח,
מְנַפְּנֵף בְּלִי הֶרֶף בְּאֶגְרוֹף,
יֵשׁ תַּמִּיד אֶחָד שֶׁלֹּא נוֹתֵן מְנוּחַ,
אִם תִּרְצֶה לְבָרַח הוּא יִרְדֹּף.